

bodejo skuhale, bodejo tudi jedle. Popoldne pospravijo zopet sobe. Potem prične podatak v šivanju. Obenem se bode podučevalo gladenje (peglanje) in pranje. Na večer bodejo zopet vse gojenje večero pripravile. Poleti bode tudi vrtinarski podatak.

Kdor želi, da bi njegova hčerka postala dobra gospodinja ali krščanica, naj ne zamudi te prilike. Pogoji za sprejem so sledeči: Na mesec treba plačati 10 gold. in sicer 5 krov takoj, 15 krov pa pri vstopu. Katera je res prrevna, da bi zamogla to plačati, tej se bode pristojbina znižala. Poleg tega je treba, da prineše vsako dekleti nekaj žmavca, putra, bučnega olja, krompirja, fižola, jajc in perutnine seboj. Vse druge potrebujo kakor postje, kuhinjsko orodje, matrace itd., so že preskrbljene.

Kdor hoče svojo hčerko v to prepotrebno šolo poslati, naj to nemudoma naznani. Pridna dekleta bodejo v enem mesecu tečaj izgotovila. Naznani sprejemajo: G. Jos. Ornig, župan v Ptiju (v pekarji), uredništvo „Štajerc“, pisarna okrajnega zastopa.

Ponavljamo še enkrat: Pošiljajte svoje hčerke v to šolo!

Somišljeniki!

Kdor se strinja z našim delom, kdor razume in ceni našo nalogo, kdor ni naprednjak le na jeziku temveč tudi v dejanju, ta mora biti član našega

tiskovnega društva

(Pressverein).

Vsek član tega društva ima posoditi društvu 10 deset krov, ki se vrnejo in ki se tudi ob restujejo. Ta denar torej ni izgubljen, temveč se vrne na zahtevo z 4% obresti. Vsakdo ima lahko več deležev po 10 K., vsakdo pa vplača taki delež tudi lahko po obrokih (ratah).

Društvo ima namen zasiguriti gospodarski, denarni temelj „Štajerca“, povečati list čimboli, da zamore odgovarjati vsem zahtevam čitateljev, izdajati vsako leto „Štajerčev koledar, ki bode nudil več koristnega in zabavnega čitiva kakor vsi drugi koledarji, – sploh ima naše tiskovno društvo namen, delati za izobrazbo, podak, gospodarsko zboljšanje, delati za osvoboditev ljudstva od zatiranja in bede. Vsakdo bodi član, kajti izobrazba edino nas dovede do boljše bodočnosti.

N a d e l o !

Vodstvo tiskovnega društva „Štajerc“ v Ptiju.

Dopisi.

Dobje pri Planini. Ravenski Kovaček je povedal, da v Dobjem zato tako dolgo ne razpišejo volitev, ker čakajo, da bo Pulkov prej šel. Zakaj ste pa tako strahopetni? Župnik bo pa s pričnico kričal, se jokal, kljal na pomod hudiča, pekel, Boga, vero, ženske, Tonč bo letal od hiše do hiše. Toliko pomočnikov imate, pa se še enega človeka bojite; to je slabo znamenje. Župnik in njegovi ljudje dobro vedo, da so pri občini delali samo škodo, ali pa jo skušali napraviti in da je take ljudi treba pomesti. Karkoli so sklenili, vse ni nič veljalo, če je bil Pulkov proti. On je bil tudi vedno proti takim predlogom, ki so bili občini na škodo in je tako varoval občino še večje škode. Koga boste potem na pomoč kljali, ko bo prišel hudič in pekel pri ljudeh ob kredit? Dobra reč se sama pomeja, je ni treba ljudem siliti, kakor dela župnik s svojimi podrepniki. Pustite ljudem čisto prostvo voljo, naj si sami izberejo, kogar hočejo. Župnik se je enkrat grozil: če bote tega in tega volili, bote nearečni in goreče iskre bodo na vas letele. Videite, pa se le ni nič takega zgodilo; torej je župnik spet lagal. Župnik pa ima tudi to grdo navado, da štenka ljudi zaradi večjega števila otrok. On se naj rajši okoli ozre po tistih duhovnikih, ki vedno pošiljajo svoje kuharice v Rim, in se sramujejo pripoznati, da so to njihovi otroci in še placentati nečejo za njimi te kukavice. Če pa kdo svoje otroke pošteno zredi in odgoji, je pa vsega spoštovanja vreden. Hrastnik in řepuški Salobir le povejta to fajmoštru. Greterčin Tonček pa bo za nekaj dni jago pustil, ker nima lovske karte. Slavna žandarmerija naj le celo zadevo natanko preišče; potem pa bomo še mi ktero rekli. Lež ima kratke noge. Dobjanski možje.

Dobje pri Planini. Dopisunu „Slov. Gospodarja“, kateri pravi: „Derniač nam ne bo županoval“, naj služi v odgovor sledenje: Derniač je že županoval v Dobji mnogo let, da pa zdaj ne bo, je gotovo; pa še bolj gotovo je, da dopisun „Vurkelse“ nikdar županoval ne bo. Dalej kvazi in veje otroke dopisun, da bi bil Derniač rekel: „Če imaš Pulkota rad, pa podpiši; kaj pa to pomeni?“ Mi pa pravljamo: Gretarca je rekla: kdor župnika Vurkelse razčali, ta žali tudi mene; kaj pa nek to pomeni? Ker si Vurkelse ne upa na nobeno vprašanje odgovoriti, bodemo mu mi toliko bolj obširno odgovorjali. „Štajerc“ Vam je v št. 47 javno predbacival, da izrabljate spovednico in pričnico v politične namene, da ustanovljate posojilnice, da ciganite ljudstvo za denar in bernjo, da nočete hoditi bolnike previdit s sv. zakramenti, ako ravno je to Vaša sveta dolžnost, in Vas je končno tirjal, da odgovorite na vprašenje: Kje torej vera pesa? Niste si upali na to vprašanje trohice odgovoriti, in tudi se ne opravičovati. Sveda ne, ker z vsakim pravičnim odgovorom morali bi svoja hudobna dejanja priznati. Z Vašo posojilnico se bahate, koliko vlog že imate; če je pa Vaša posojilnica tudi na zdravi podlagi, to pa nočete povedati. Mi pa Vam povemo, da prostovolne vloge še prav nobene nimate; če imate kaj gotovine v posojilnici, ste isto naseftali, in da je Vaša posojilnica na ravno taki podlagi ustanovljena, kakor je bila Vaša zavarovalnica „Union katolika“. Kako vendar to, da se posojilnici niste daliime: „Posojilnica — katolika“, ker so črnuhi do nebes visoko hvalili zavarovalnico „Union katolika“. No kaj pa je zdaj z „Union“, zakaj pa zdaj molčite? Zakaj pa ne poveste, koliki ljudi je „Union — katolika“ nafarbal in ociganila? Čez malo časa bodo Vas vprašali, kaj je z Vašo „Posojilnico — katolika“, in bodo rekli: Wer zuletzt lacht, der lacht am besten, kdor se nazadne smei, se najbolj smei! Tistih 3000 K., katere ste izciganili od faranov, je menda tudi vloga v Vaši posojilnici? Tiste bojo dobili farani z obrestmi vred nazaj, kaj ne? Vurkelse! ali poznate župnika Ilešič, kaplana Slander in več takih? Le ti možaki so baje tudi posojilnice ustanovljati, ljudstvo hujskali, in obetali zlato in srebro, da bi njih hudobija ne prišla na dan. Ali Vam je tukajšnji celo ugledni in pošteni gosp. nadučitelj od takrat trn v peti, ko je hudobija Ilešiča skoz tamоšnega nadučitelja prišla na dan? Zato sta predlagala župnikom Tomažič, naj se tukajšnji nadučitelj ex-officio prestavi? Ne bo šlo, varala sta se, nista še na tako visoki stopnji, da bi videla nadučitelja prestavljal. Ljudstvo govoril in bo govorilo, pa ne videla. Duobus certantibus, tertius gaudet. (Ako se dva prepirata, se tretji smeji.) Hahaha.

Dobje pri Planini. Kakor pes brez lajanja, tako ne more živeti župnik Vurkelse brez obrekovanja. V nedeljo je govoril s pričnico nekaj o krovoprisečnikih in po svoje namigaval, ker drugega ne zna. Da bo pa lahko še več govoril in bolj namigaval, mu bomo pa nekaj povedali. Pred sodnijo sta imela o neki poštni reči izpovedati Vurkelsev hlapce Bernard in sedemletni fant Karl Gračner. Farški hlapac je pod prisego izpovedal, da je bil na pošti v petek in je vprašal, če je kaj za Matija ali Janeza Gračner. Povedal je tudi, da sta se z malim Karлом ta petek na pragu srečala in potem še pošto pregledovala. Kakor se je po izpraševanju dognalo, je bil to predzadnji petek meseca avgusta. Da ta farški hlapac ni nikoli vprašal za pošto Matije Gračner, to stoji trdno, ali to naj bo na stran. Mali Karl je namreč pred sodnikom rekel, da je bil samo enkrat na pošti in sicer 24-tega. Katerega štiriindvajsetega, to ni znal povedati, ali da sta s farškim hlapcem na cesti pošto pregledovala, to je vedel. Ko ga sodnik vpraša, kako ve, da je to bilo štiriindvajsetega, ne ve fant odgovora in začne z jokavim glasom praviti: „Tega mi niso doma povedali, to so drugi okoli govorili.“ Ali najlepše še pride. Farškega hlapca petek je bil 23. avg., malega Karleka dan pa je bil čisto gotovo 24. avg. kakor je sam rekel in vendar sta oba en dan se srečala in še tistokrat na cesti pošto pregledovala. Modri Vurkelse, pa nam ti to uganko razvozljaj! Mi bi ti jo ročno. Škobernetov Rudl star 9 let je imel tudi tisti dan nekaj izpovedati. Sodnik ga vpraša: „Kateri dan pa je bilo

to?“ Rudl odgovori korajšno: „To je bilo 7. tega meseca.“ Sodnik vpraša dalje: „Kako pa ti veš, da je bilo to ravno sedmega?“ Rudl odgovori: „Mi smo tisti dan v šoli pisali in smo spodaj napisali, kteri dan je; mi skoro vsak dan v šoli pišemo in moramo spodaj dan napisati“. Sodnik pogleda v koledar in najde, da je bil tisti sedmi dan, ki ga je Rudolf mislil ravno četrtek. Zato vpraša, če ima v četrtek tudi šolo. Odgovor: ne. Tako je tudi Rudolf s svojo modrostjo obsegel. Prej je rekel, da je tisti dan v šoli pisal, da je sedmega, potem pa je moral priznati, da tisti dan niti šole ni bilo! Modri Vurkelse, kako nam boš ti to uganko razložil? Mi jo razlagamo tako. Tisti ljudje, ki take male nedolžne otročice tako na duši pogubljajo, ne zaslužijo drugo kakor da bi se jim mlinski kamen na vrat obesil in bi se potopili ali pa djali na klop in pošteno z leskovko namazali. Omeniti se mora, da so vsi ti ljudje župnikovi podrepniki in da so tiste dni pred obravnavo imeli v farški veči komisijone. Ali morejo biti ljudje kaj boljši, če njih dušni pastir pravi, da skrivajemati se ne pravi krasiti, da tatvina ni greh; če sam nagovarja ljudi k lažem, če oznani, da se bodo odpuščale v spovednici tudi krive prisegi, naj ljudje le pridejo, če s pričnico ni drugo slišati kakor zbadanje, obrekovanje in vse to poslušajo tudi otroci. Nikoli pa se ni župnik pridigoval, naj bodo ljudje odkritosrčni in če se gre tudi za glavo; tega katoliški poštenjaki ne znajo.

Vernberg na Koroškem. (Občinske volitve.) Dne 10. t. m. izjavil je naš g. župan, da je sklical zadnjo zejo in da se bodo koncem meseca nove volitve izvršile. Žal da je že po državnozborskih volitvah in zdaj zopet naravnost izjavil, da ne more več tega posla prevzeti; prosil je svoje somišljenike, naj skrbijo, da ostane občina v naprednih rokah. Gosp. Orasch, ki se bode ozrl v par tednih na 30 letno svoje delovanje, prevzel je vodstvo občine v času, ko še ni bilo razlik med narodnostjo in vero. Češki kaplani so pričeli boj; potem je prišel v faro znani župnik Gabron in ker je bilo to še premalo, prišel je kot četrto kolo župnik Svaton v sv. Jurij. Gabron se je moral umakniti vkljub svoji strasti, s katero je svojo osebo in svoje gospodarstvo uočil; kajti celo podak v šoli se mu je odtegnil. Svaton pa je sam izginil, zakaj, to bode pač sam najbolje vedel. Gospod Orasch je imel pogum in razum, da prepreči slabe nakane te ljudi. Prepričani smo, da bude novo zastopstvo občine v položaju, da omeji agitacijo čeških hujščev.

Gospodarske.

Prga (ječmenove tropine) je kaj dragocen pivovarski odpadek, a vendar je še mnogo gospodarjev, katerim je vrednost teh odpadkov neznanja, da si tudi se izborno prilagajo kot krma za dojnice in za živino, katero pitamo. Vzrok, da se ni prga poprej bolj razširila, je bil bližu ta, da se začne kmalu kvariti in spreminjati v jesih, s čemur pa povzročuje mnoge bolezni. Od sedemdesetih let, ko se je vpeljalo umeščenje tropin, pa se vedno bolj uporablja. S usušenjem se odstrani iz prge samo voda, druge spremembe se ne zgodijo z njim. Prga obstoji iz naslednjih tvarin: 5% protein, 17% maščobe, 10,6% ogljenih hidratov; posušena prga pa obsegata 20,5% protein, 1% maščobe, 24% ogljenih hidratov. S usušenjem se ne odstrani samo voda, mareč pridobije tropine s tem še druge ugodnosti; one se lahko bolj daleč razvajajo in dlje hranijo ter se nadalje ne tako hitro skvarijo. Prga se poklada živini suha; ako se pa namoti, mora se namakati tako dolgo, da se je voda ne prime več rada. Kolikor kg prga se vzame, toliko litrov oode potrebuje za namočitev. Posušene prge vplivajo na vrlino mleka uprav tako dobro, kot sveže. Prge se poklada po 4–6 kg na dan na 1000 kg žive teže. Sveže prga (za 6–8 dni) se da shraniti na način, da se dene v kard, ki se potem zalije z vodo ter pokrije s pokrovom; dobro je, ako se nahaja celo pokrov pod vodo.

Čiščenje vina. Vsako vino, ki je brez napake, se, če leži dovolj dolgo, samo čisti. Ker pa je treba za to čiščenje precej časa, zato se hoče pri cenih vinih srednje vrste čiščenje pospešiti,

da jih lahko prej damo v steklenice. Posebno pri onih vinih, ki imajo malo alkohola v sebi, n. pr. onih, ki so narejena iz sadja, se naravno čiščenje vrši zelo počasi, posebno če še niso popolnoma prevrta. Kalnost povzroča pri vinih iz sadja in grozja razne beljakovine, pektinaste snovi in razne male glivice, ki so potrebne za vretje, ki pa zelo močno vplivajo na okus vina in ga slabijo. Te tvarine, ki povzročajo kalnost, lahko na dva načina odpravimo: I. Z umetnim čiščenjem. II. S precejanjem ali filtriranjem. I. Umetno čiščenje. Za umetno čiščenje vina rabimo različne snovi, ki vplivajo na ta način, da se pri čiščenju počasi vležejo v vinu in vzamejo tako s seboj vse tvarine, ki delajo vino kalno. Sredstva, ki se rabijo pri umetnem čiščenju, lahko razdelimo: V takih, ki ne spremenijo vina in le mehanično vzamejo s seboj vse vinske kalne snovi; n. pr.: španska prst, celuloza in asbest. 2. V taka sredstva, ki se z vinsko čreslovino neločljivo spojijo in torej vino kemično spremenijo. To so: beljugin klej, želatina, kokošja beljakovina, kri, mleko in razni lactocelli. Beljakovina teh snovi se združi z vinsko čreslovino v obliki kosmičev, ki se vležejo na kalne snovi v vinu in z njimi vred padejo počasi na dno. To čiščenje se posreči le tedaj dobro, če se v vinu ne pojavlja vretje. Da se ve vzeti primerena množica čistilnega sredstva, se mora prej narediti mal pokus, da se ga potem ne vzame ne preveč in ne premalo. Tudi je treba za to daljšega časa, da postane vino popolnoma čisto. Zato pa more biti na miru, da se vse kalne snovi lahko počasi vseudejo. Želatina in druge snovi, ki imajo v sebi beljakovino, ki je potrebna za čiščenje, vplivajo kemično na vino in spremenijo, dasi večkrat le malo, njegovo sestavo. Precejanje sčisti vino hitreje in bolj zanesljivo, ker ne spremeni nikakor sestave vina. Za čiščenje se rabi največkrat želatina in beljugin klej, redkejce jajčev beljak. Sedaj hočemo natančneje razložiti, kako se naj ravna s temi sredstvi. A. Čiščenje z vizinim klejem. Vizin klej (Hausenblase) je narejen iz onega mehurja vize ali beljuge, ki pomaga, ker je z zrakom napolnjen, tej ribi pri plavjanju. Ta riba se najde v Črnem in Kaspiškem morju. Prodaja se klej v obliki širokih, ragastih, brezbarvnih listov. Vizin klej se zreže v male kose in položi za 24 ur v vodo, da se je lahko navleče. Potem se voda odlije in klej z rokami dobro premesi. Po mesenju se na klej vlije malo vina. Potem ko je klej popil vso vino, se mu ga prilije zopet in to se ponavlja tako dolgo, da klej ne posrka več vina. To se zgodi navadno tretji dan. Na vsakih 10 g = 1 dkg vizinega kleja se računi ponavadi 1 l vina. Potem se klej zmelje na kaki gosti rešeti ali potisne skozi kako platno, da na ta način odstranimo iz njega dolge bele nit, ki so trde. To kašo, ki jo dobimo potem, spravimo v steklenicah, ki jih položimo (ne postavimo!) na kakem temnem kraju. Da ne začne vsa zmes gniti, dodamo na vsak liter 1 g natrijevega bisulfata. Koliko se mora vzeti vizinega kleja na vsak hl vina, to se ne da natanko določiti; množina se ravna po tem, ali je vino bolj ali manj kalno. Splošno se vzameta 2–4 g suhega vizinega kleja na hl. Klej vsipljemo potem v škaf in ga dobro z vinom premešamo; da pride v kolikor mogoče veliko dotiko z zrakom, ga prelijemo večkrat iz enega škafa v drugega. Na to vlijemo klej v sod in premešamo vino dobro z drogom, da se klej po celiem sodu razdeli. Ko smo s tem gotovi, potramo z lesenim kladivom močno po sodovih dogah, da se odstrani z njih klej, ki se je mogoče na njih prijet. Potem dolijemo sod. Tri do štiri tedne po tem se mora vino pretočiti. Dobro je, če vzamemo prej mal pokus, n. pr. 1 l vina, da določimo, koliko čistilnega sredstva je potreba. B. Čiščenje z želatino. Pri čiščenju z želatino se hoče ravno to doseči pri vinu, kakor pri čiščenju z beljuginim klejem. Ker pa daje želatina drobno, prahu podobno spojino, ki se v vinu nazadnje vsede, je rabimo več ko beljuginega kleja. Torej je želatino priporočati bolj za sadna vina, ki imajo mnogo tanina, nikdar pa za fina žlahtna bela vina, ki imajo malo beljakovine, ki se smejo distiti le z vizinim klejem. Nasprotno pa se rabi želatina večkrat za popravo vina, posebno, če hočemo roda bela ali rdeča vina, ki imajo preveč

čreslovine, narediti milejša. Pač pa se morajo vedno rabiti le take vrste želatine, ki so nalači prirejene za čiščenje vina in ki je za to že preskušena. Najbolj priljubljene vrste želatine so: „Weinlaube“ (Coignet) in „Laine“, ki se prodajo v štiroglatih, rjavih, prozornih tabletah. Želatino pripravimo na ta način, da zvijemo posamezne tablice, ki tehtajo po 10 g, v ruto, jih dobro stolčemo in denemo v posodo. Potem naličimo nanjo mrzle vode in pustimo, da se je napije. Vodo, ki je preostala, odlijemo in potem dolijemo 1 l vina; vse mešamo tako dolgo, da se je vsa želatina raztopila. Tako dobimo 1% no mešanico za čiščenje vina. Za 1 hl vina rabimo 8–10 g suhe želatine; mrzlo prirejena mešanica nam daje kosmičasto spojino, ki sicer vino sčisti, a mu vzame tudi nekaj njegove barve. Dobro raztopina želatine sme sicer malo dišati po kleju ali limu, ne sme pa imeti niti najmanjšega duha po gnilobi ali plesni. (Konec sledi.)

Kmetijez pozor! Večkrat sem že omenil da je treba pri nakupu umetnih gnojil biti posebno previden. V zadnjem času se množijo pritožbe da se tudi z Thomasovo moko goljufa. Naročujte si toraj po kmetijskih podružnicah to gnojilo le na cele vagone in zahtevajte garancijo za vsebino na odstotke. Zahtevajte da se Vam vpošlje takoj z naročilnim potrdilom takojimenovan „Probenahme-Attest“, kakor pa pride vagon vzamite vsaj iz vsakega 10-tega žakla po na goraj imenovanem listu razvidnem predpisu vzorec. Vzorce skupaj dobro pomešate in napolnite z njimi 3 steklenice po četrtn lit. zamašite iste in zapečatite z dvem pečatom. Probenahme-Attest se izpolni in od adresata in ene priče trikrat podpiše. Na to se pošlje ena sklenica z 1 kuponom „Probenahmeattesta“ na preskuševališče „Av. chem. Versuchsstation Marburg a. D.“ kateri zavod potem brezplačno prešteje in Vam poslje preiskovalno spričevalo. Razvidite iz istega da je diferenca v Vašo škodo nad $\frac{1}{2}\%$ imate to liferant takoj naznaniti in odločno zahtevati da Vam povrne diferenco. Ker pa je stvar komplikirana se priporoča da se gnojila le po podružnicah ali zanesljivih trgovcih (kateri pa se morajo z preiskovalnim spričevalom skazati) naročajo. Previdnost kmeta vam pomaga pred škodo.

And. Drofenig, kmetovalec.

Kdor ljubi resnico

in sicer brez obzirno, naravno, neprkritoresnico, ki ne pozna osebnih razločkov in osebnega dobička, —

ta mora biti naročnik

„Štajerc“.

„Štajerc“ biča odločno in nevstrašeno pijavke ljudstva, naj si potem bodo v kuti ali uniformi, v fraku ali talarju.

„Štajerc“ biča slabe duhovnike, ker hoče, da bi ostala vera prosta posvetne politike in da bi bili duhovniki pošten očetje ljudstva.

„Štajerc“ biča prvaške advokate, ker vidi, kako si nabirajo zakladov na troške ljudstva.

„Štajerc“ ni pisan v tonu gospodskih frajic, kajti robata a resnično se podre na sprotnika.

„Štajerc“ je skozinsko list kmetov, obrtnikov in delavcev, ki zagovarja interes delavne ljudstva.

Naročniki in prijatelji!

Zopet prihaja novo četrletje in opomimo vas, da ponovite svojo naročnino. Cena naročnine je mala: Za Avstrijo celo leto 3 K, pol leta 1·50 K; za Nemčijo 5 K, za Ameriko in drugo inozemstvo 6 K.

Vsi naročniki mora biti obenem s obojevnik, iskati in pridobivati mora novi v naročnikov, da postane število naših odjemalcev vedno večje!

Kdor ljubi resnico

naj stopi v naše vrste.

Uredništvo in upravnštvo

„Stajerca“.

Kmetijske podružnice in kmetovalci pozor!

Kmetijska podružnica na Slatini je sklenila, prirediti meseča januarja ali februarja tečaj za varstvo rastlin (Kurs für Pflanzenschutz) v prvih vrstih za gospode poučevalce za varstvo rastlin (für die Herren Berichterstatter für Pflanzenschutz) in tudi za dunge posestnike, kateri se zmožni, nemškemu predavanju nekega slovečega strokovnjaka na Dunaju slediti.

Tečaj bi se imel na Slatini (Kurort Rohitsch-Sauerbrunn) v deželnem poslopu vrsti in upa podružnica čez primerno število brezplačnih stanovanj za isti čas razpolagati.

Vabljenje so torej vse kmete podružnico, da nemudoma imenujejo iste ude, kateri želijo tečaj obiskati. Omenjeno naj bo, da bo podružnica tudi poskrbela, da se bodo udeležence vožni stroški povrnili. Natančneje se izve pri Andrej Drofenig, kmetovalec, Podplat.

Detejia in lucerne dajejo kot na fosforjevi kislini in apnou bogate rastline živini močne kosti. Z dobrim gnojenjem z Tomazevo moko zlasti po travnikih in pašah se pripeljata zdaj fosforjeva kislina in apno v posebno primerni obliki v rastline. Podpira se po gnojenju tudi z močnim kajutnim gnojenjem. Na dobro gnojeni zemlji ne raste samo več, ampak tudi boljša krma.

Kašiljajoča opozarjamo na izserat glede **H. y. m. o. e. l. Scilla**, ki je od zdravnikov dostikrat priporočani, splošno znamenit.

Trgovino Johann Koss v Celju na bolodverskem prostoru nam pripravila vsakodnevno, ki jo je le enkrat obiskal. Tam se dobi po izredno nizkih cenah prav lepo blago, robe, stikane stvari, potrebitne za neveste, gotove oblike, bluze, srajce, otroške vožicke, načrte vence itd. Tudi mi priporočamo to poštemo firmo!

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparati, na katerega velikosti nima navadni clovek niti pojma. Pomisliti je na tisoče in zopet tisoče komadov blaga, ki morajo biti naloženi, da se kupec pravodano ugodni. Marsikatero blago ima zopet razne vrste po velikosti, barvi in mustru. Vsak posamezni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisani iz skladničnih registrov. Numeriranje gre v milijone in tako se lahko predstavljamo, koliko oseb in koliko delavskih moči je v tej zalogi potrebno. Razpošiljalna hiša Hanns Konrad ustanavlja zdaj 200 oseb; o njih del na jedno lepo članke letnikih 1907 in 1908. Hanns Konradova kolegaria, katerega dobjivo vsi kupci to fiksne zastonji in poštne prostro.

Za postne kuhinje. V novejsem času se rabijo kokosove orehe pri pripravi rib in močnajih jedi. V to je „Ceres-jedilna mast“ edino najboljša, ker je izpreza v Ustju v lastnem zavodu iz svežih, na solnem posušenih kokosovih orehov in je obavarovana. Konradova živilska mesto. Priporočamo vsem prijateljem postnih jedi fino „Ceres-jedilno mast“. Krofi s „Ceres-jedilno mast“ so imenito okusni in najlažje prehajivji.

Dviganje živilorje je nemogoče brez krme, ki ima dovolj živeza. Da se lako pridobi, treba je gnojiti travnike in paše ter polje za krmilo in plodove. Gnojenje s samimi hlevskimi gnojenji in gnojnico ne zadostuje, ker jima primanjkuje fosforjeva kislina; morata se mestiti z Tomazevo moko. V mnogih slučajih se pa poleg Tomazeve moke tudi kajnit gnoji, kar je priporočljivo zlasti pri slabem hlevskem gnojenju.

Trezen in priden rokodelec

izuchen tesar, mizar in zidar in zmoozen kmetijstvo, isče službo v gradiščne ali na en majerhof. Naslov dotičnika se izve pri „Štajercu“.

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkam na pisnah) in depisnem s sliko izdeluje po vsaki poslani fotografiji po ceni Otto Neumann, Prag, Karolinolit stev. 130. Cenik se poslje na zahtevanje brezplačno in franko. 844

Lepo malo posestvo

tik okrajne ceste v Ptujski okolici obstoječe iz travnika, nivoj, gozda in pašnika, skupaj 7 orav se prda za 2400 gold. in sicer bi bilo 1200 gold. takoj pri kupnji za plačati; 1200 goldinarjev pa lahko oblezli. Naslov Joh. Toplak, Sv. Martin pri Vurbergu. 847

Viničar

z večim pomožnimi osebnimi, kateri je zmoozen vinogradstva z novimi trtami, posebno zelenega cepljenja se sprejme. Pojasnila da g. Josef Prstec trgovce v Maribor, Triesterstrasse Nr. 7.

Denarna posojila

vsake velikosti po 4 do 5%, proti dolžnemu listu z ali brez prid za jamstvo, plača se v mesecih obrokih v 1–10 let. Brez posredovalnega pristojbin. Posojila na realitet po 3½% na 30–60 let, največje sote; 817 Hitre in diskretne se vse izvrši

Administracija

,Börsen-Courier“ Bu d a p e s t Postfach. Porto za nazaj se prosi. Pros se nemško korespondenco.

Ucenec za kovačijo z bakrom (Kupferschmiedehandlung) se sprejme pri Peter Marchett kovač z bakrom Milstatt na jezeru Korosko. 831

Nova davka prosta hiša

s 4 sobami, gospodarskim poslopjem ter 5 oravom zemlje, 10 minut od Ptuja ležeče prda se takoj. Naslov prodajalca pove „Štajerc“. 853

Mizarska delavnica

za 4 mizerje prostor z stanovanjem (2 sobi 1 kuhinja) na Bregi pri Ptiju se da obnovi letu pod ugodnimi pogoji v najem. Več se izve pri Antonu Žlaheti na Bregi, St. 44 pri Ptaju.

PIPE

iz Bruyére lesa prima kvalitet, iz pravega, nevnejšljivega Bruyére-lesa. Gladka glava z daleč zavitiim Bruyére-oldivom, višnjati ror, nastnik iz roga in slav, cena 21 cm, dolga K 150. Ista pipe, ali z okoli rezano Bruyére-leseno glavo K 180. Največja izbera v rezervi, za kadence dobite v mojem ceniku, k, se razpoljuje zastonji in pošti nene prostro.

Dobi setpri: c. in k. dvornem literantu

Hanns Konrad

razpošiljalna hiša v Brüx Št. 876 (Češko). Zahajevanje v lastnem interesu moj begato ilustrovani glavni cenik s čez 300 podobnimi zastonji in pošti nene prostro.